

Miercuri, 27 Mai, 2026

**Sf. Mc. Iuliu Veteranul; Sf. Sfințiți Mc. Eladie și Terapont, episcopul Sardei**  
**Sf. Mărt. Ioan Rusul (*Dezlegare la pește*)**

Faptele Apostolilor 23

<sup>1</sup> Și Pavel, uitându-se țintă la sinedriu, a zis: „Bărbați frați, eu până'n ziua de astăzi am viețuit înaintea lui Dumnezeu în toată conștiința cea bună...”.

<sup>2</sup> Dar arhiereul Anania<sup>1</sup> le-a poruncit celor ce ședeau lângă el să-l bată peste gură.

<sup>3</sup> Atunci Pavel i-a zis: „Te va bate Dumnezeu pe tine, perete vărui<sup>2</sup>! Tu șezi aici să mă judeci după lege, și'mpotriva legii poruncești să mă bată?”

<sup>4</sup> Iar cei ce stăteau lângă el au zis: „Îl ocărăști tu pe arhiereul lui Dumnezeu?...”.

<sup>5</sup> Iar Pavel a zis: „Fraților, nu știam că este arhiereu; că scris este: **Pe mai-marele poporului tău să nu-l**

vorbești de rău”.<sup>3</sup>

<sup>6</sup> Dar Pavel, știind că o parte sunt saducheii și cealaltă fariseii, a strigat în sinedriu: „Bărbați frați! Eu sunt fariseu, fiu de farisei. Pentru nădejdea în învierea morților sunt eu judecat!”

<sup>7</sup> Și când a grăit el acestea, neînțelegere s'a iscat între fariseii și saducheii, și mulțimea s'a dezbinat;

<sup>8</sup> căci saducheii spun că nu este înviere, nici înger și nici duh, dar fariseii le mărturisesc și pe una, și pe cealaltă.

<sup>9</sup> Și strigăt mare s'a făcut; și ridicându-se unii cărturari din partea fariseilor, se certau, zicând: „În omul acesta noi nu găsim nici un rău; iar dacă duh sau înger i-a vorbit, să nu ne împotrivism noi lui Dumnezeu!”<sup>4</sup>

---

<sup>1</sup> Anania, arhiereu între anii 47-59, a fost asasinat în anul 66.

<sup>2</sup> Perete de chirpici, frumos pe dinafară, dar pe dinlăuntru plin de paie și pleavă. Metafora trimite la „mormintele vărui<sup>te</sup>” din Mt 23, 27.

---

<sup>3</sup> Retructare strategică însoțită de ironie.

<sup>4</sup> Ultima propoziție lipsește din unele manuscrise grecești, dar e limpede că ea reactualizează poziția și argumentul lui Gamaliel (vezi 5, 39).

10 Deci făcându-se mare neînțelegere și temându-se tribunul ca nu cumva Pavel să fie sfâșiat de ei, le-a poruncit ostașilor să se coboare și să-l smulgă din mijlocul lor și să-l ducă în tabără.

11 Iar în noaptea următoare, arătându-i-Se Domnul, i-a zis: „Îndrăznește, Pavele!, că precum ai mărturisit despre Mine la Ierusalim, așa trebuie să mărturisești și la Roma”.

## Ioan 16

15 Toate câte le are Tatăl, ale Mele sunt; de aceea am zis că dintru al Meu va lua și vă va vesti.

16 Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea, pentru că Eu Mă duc la Tatăl”.

17 Atunci unii dintre ucenicii Săi ziceau între ei: „Ce este aceasta, că ne spune: Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea; și că: Mă duc la Tatăl?”

18 Deci ziceau: „Ce este aceasta ce zice: Puțin? Nu știm ce grăiește...”.

19 Iisus a cunoscut că voiau să-L întrebe și le-a zis: „Despre aceasta vă întrebați între voi, că am zis: Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea?”

20 Adevăr, adevăr vă spun că voi veți plânge și vă veți tângui, iar

lumea se va bucura. Voi vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.

21 Femeia, când e să nască, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar după ce naște copilul nu-și mai aduce aminte de durere, pentru bucuria că s'a născut om pe lume.

22 Așadar, și voi sunteți triști acum, dar Eu iarăși vă voi vedea și inima voastră se va bucura și bucuria voastră nimeni nu o va lua de la voi.

23 Și în ziua aceea nu Mă veți mai întreba nimic. Adevăr, adevăr vă spun: Orice veți cere de la Tatăl în numele Meu, El vă va da.

## Tâlcuire



Înainte de Patimi, Domnul grăiește către ucenicii Săi: „Puțin și nu Mă veți mai vedea, și iarăși puțin și Mă veți vedea”. Patimile și moartea Domnului i-au izbit până într-atât pe Sfinții Apostoli, că ochii minții lor s-au întunecat, și ei au început să nu-L mai vadă pe Domnul ca atare; lumina lor s-a ascuns, și ei stăteau într-un întuneric amar și chinuitor. Acest tâlc l-a dat cuvintelor Sale Domnul Însuși: „Voi

veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura; voi vă veți tângui, dar tânguirea voastră se va preface în bucurie”. Se spune că orice suflet aflat pe drumul spre desăvârșire trece printr-o întunecare asemănătoare. Bezna îl învăluie din toate părțile și nu știe încotro să se îndrepte; dar vine Domnul și tânguirea sa se preface în bucurie. Pare-se că acest lucru este neapărat trebuincios, așa cum femeia trebuie neapărat să se chinuie mai înainte de a aduce om pe lume. Oare nu se poate trage de aici învățătura că în cel care n-a trecut prin asta încă nu s-a născut adevăratul creștin?<sup>5</sup>

---

<sup>5</sup> Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.